

UJ FOLYAM. V. KÖTET

12. SZÁM.

BUDAPEST, 1888. MÁRCZIUS 18.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság).
Előfizetési árak: egész évre (két kötet) 8 forint; félévre (egy kötet) 4 forint; negyedévre 2 forint. *Egyes szám* ára 16 krajczár.

A SZUSZ.

— Humorisztikus regény, írta Szabó Endre. —

VII.

HEGYEN-YÖLGYÖN LAKODALOM.

(12. közlemény.)

Ha nem szeretnék,
 Fel sem keresnék.
 Ezt a sáros utcát
 Nem tipornám érted.

Népdal.

A piacon már nagy tömegben várta a nép a képviselő-jelöltet és program-beszédjét. A házak kapui-ban kíváncsi asszonyok álldogáltak; egyiket-másikat az «apjuk» haragosan parancsolta be, jelöl, hogy ő a másik pártra tartozik.

Azon közben pedig a menet a vasútról beérkezett s mire a piaczhoz közeledett, már nem harmincz, hanem háromszáz ember tolongott a «követjelölt» körül, a ki egyre furcsább szemeket meresztett s a folytonos éljen-zés közt nem tudván magát a közelében levőkkel meg-értetnia, torka-szakadtából kiabálnia kellett.

— Mit a-kar-nak ki-gyel-metek? — harsogott a Savanyú Mihály fülebe, úgy, hogy az félre kapta tőle a fülét.

«No, édes eszem, ne hagyj el!» gondolta Savanyú Mihály; hát mit feleljen ő arra, hogy mit akarnak?

— Hova visz-nek ki-gyel-me-tek en-ge-met?

No, erre csak meg tudott felelni:

— A pi-acz-ra! — kiáltott vissza a fülebe Savanyú Mihály, láthatólag meg lévén magával elégedve, hogy olyan hamarosan és okosan megfelelhetett.

— Mi-nek?

«Micsoda kérdés ez már megint?» Nem is felelt rá Savanyú. Gondolta magában, hogy: «hát annak!»

A mint ráléptek a piacra, s a nép meglátta a tarka urat, fülsiketítő éljenzés riadt végig a tömegen. Aztán megkezdődtek az első benyomásra keletkezett meg-jegyzések:

— Ejnye, komám, vékonyallom az ábrázatját ennek a követjelöltnek.

— Úgy látszik, rosszul telet.

— Nézze kend a haját meg a pakonpartját: az egyik fekete, a másik veres.

— Hja, szógám, ilyen urtól telik többféle is.

— De úgy nézem, hogy nem leli az orrát.

— Bolond kend, sógor?

— No hát nézzen oda sógor: soha se néz egye-nesen az orra erányában mint más, hanem mindig félre kancsalít a szemével.

— Csakugyan!

— No, erre már csakugyan csak pénzért voksolok.

A városi hajduk, a kik a mai alkalomra felvették a jobbik uniformist és feltették a ló-ször-forgós kalapot, könyökeikkel és ökleikkel utat dagasztottak a tömeg

közt, hogy a követjelölt oda mehessen a kiszemelt fő helyre, a hol már a tűzoltóparancsnok teljes díszben várakozott egy oda hevenyészett ferszlág mellett, mely ferszlág szószékképen szerénykedett ott. A tűzoltó parancsnok a csipőjére támasztotta fehér keztyűs kezét. büszkén hányta jobbra, balra a fejét, hogy a sisakjáról leboruló fehér sörény csak úgy röpkedett a levegőben. Egy Napoleon nem lehetett impozánsabb alak, kivált mikor annyira közel ért hozzá a «követjelölt», hogy meghallhatta az ő büszke szavait, melyeket a körülete nyüzsgők fejéhez vágott:

— Felre paraszt, mert úr köp!

S tényleg: vörös, húsos orrán egyet felfelé hortyantott s méltósággal köpött oda arra a kis szabad helyre, a melyet a büszke felszólítás folytán a körülállók a «tekintetes» köpés számára csináltak.

Tökéletesen hitte a tűzoltóparancsnok, hogy sikerült neki a követjelölt bámulatát kivívni.

Azonban nem sokat hizhatott a meglepedéstől, mert a követjelöltet immár oda vitték a ferszlághoz s felzúdult a «halljuk!» kiabálás orkánja. Az ordítás annál erősebb lett, mennél tovább váratott magára a szónok, a ki felig mérgeledve, felig nevetve nézegetett szét s idegesen izgett-mozgott. Végre a tűzoltó parancsnok lehajlott hozzá atléta természetével, úgy hogy a sisakja sörénybékretája csaknem egészen elborította a jelölt fejét, és azt mondta neki:

— Tes-sék a nép-hez szól-ni!

A jelölt egyet gondolt, vállat vont és felállt a ferszlág tetejére. Ezt kellett volna már rég tennie: azonnal lecsendesült a zaj.

— Tisztelt uraim! — szólalt meg a jelölt veszedelmes jérece-hangon; — én magam sem tudom, hogy kerülök ide. Hallom, hogy éljen Csalomár György, hát jól van: éljen Csalomár György.

— Élje-e-enn! — viharzék mindenfelől.

— De most már eresszenek engem el innen, mert nekem sietős dolgom van a gróf úrral; mert én a «Braun és fia» cserző-gyár ügynöke vagyok és azért siettem ma ide, hogy meg ne előzzön a «Goldfunkel testvérek» cserző-gyárának az ügynöke, mert az csinál jó vásárt, a ki hamarabb megveszi a gróf ő méltóságától a dögbőrt.

Azzal le akart szállni; de mert látta, hogy a nép még mindig tétovázik, hozzá tette:

— Én nem vagyok Csalomár György, nem vagyok képviselő-jelölt, hanem Gyémánthegyi Izidor, ügynök. Aláz' szolgálja, mert sietek.

Lelépett. Hanem majd halálra ijedt ám attól a tekintetől, a melylyel a roppant tűzoltó parancsnok elibe állt:

— Hát ha az úr nem Csalomár György: hol van Csalomár György?

— Úgy van! hol van Csalomár György? — zúgott a nép.

— Mi közöm nekem Csalomár Györgyöz? — indig-nalódott mérgesen Gyémánthegyi, — mondtam már, hogy én dög-bőrökben utazom és nem képviselő-jelöltekben.

A furesa quiproquo derült hatást csinált a közönségben s egyszerre ritkulni kezdett a tömeg. A tűzoltó fő-parancsnok, Garagulya Mihály kihuzta a réz füttylőjét, nagyot sipolt rajta, arra oda szaladt egy tűzoltó, annak kiadta a parancsnok a rendeletet, hogy a díszszázad haza vonulhat; mire a tűzoltó trombitás ráfujta a marsot s a valami 10—12 emberből álló sisakos «század» elindult hazafelé. A nép más látni vagy hallani való híján a tűzoltókra fordította figyelmét s elindult utánok. A városi hajduk is erősen elröstelték magukat, hogy ők egy «gyütt ment» kupecznek szalutálgattak s csináltak utat és rendet, és lopva eltűntek. Garagulya Mihály oldalvást, kajszán visszatekert nyakkal még egy megsemmisítő pillantást vetett a «dög-bőrben utazó» Gyémánthegyire s szó nélkül el-dobogott.

Gyémánthegyi is megörült, hogy végre az oszló nép közt utat talált s igyekezett ügylete után látni.

— Hol van a gróf kastélya? — fordult egy atyafihoz.

Haj, de iménti tekintélye nevetségesen eltörpült. Az atyafi ki se vette a pipáját, csak úgy a szár mellől eregette a füstöt és szavakat, s felelet helyett ő is kérdezett:

— Hogy veszi maga a dög-bőr darabját? mert nálam is volna egy nyúl-bőr eladó.

Jaj, milyen óriási hahota riadt fel a körülállók közt erre az otromba élczre!

Gyémánthegyi inkább nem kérdezősködött tovább, neki indult a városnak, remélvén, hogy nem lesz nehéz egy grófi kastélyt ily paraszt városban felismerni.

Csakhogy persze nem volt ám a Gyémánthegyi útja olyan békességes azután sem, mert a piacon történt «csizmadia-fogás» híre azonnal elterjedt a városban s a másik párt emberei, kivált pedig a hozzájuk tartozó asszonyok és gyerekek utca-hosszat kiabálták utána:

— Ehun megy a Loncsárék képviselőjelöltje! A grófhhoz fog szállni! Ej, beh szép legény! Hu-hu-huj!

S a fiatalabbjából egész csapat szedelőzött össze és úgy kísérte visitva, nyávogva, csúfolkodva, repedt vas-serpenyőt csattogtatva a szegény Gyémánthegyit.

A piacon e közben egészen eltakarodott a nép; legelől Savanyú Ágnes sietett, hogy megvigye a nem várt történet híret Loncsár Andrásnak, — s a legutolsónak maradt a piacon Savanyú Mihály.

Úgy állt ott a köszönt mellett, mintha a mennykő csapott volna le mellette s mintha annak következtében ő azt képzelné magáról, hogy ő meg van halva, nem mozdíthatja egy izmát sem, nem bír a nyelve egy szóra sem fordulni; szemei megmeredtek s nem bírja levenni a tekintetét arról az egy darab rögről, a melyre az a nép eloszlása után esett... A távozók zsvaját is csak úgy félálomban vélte hallani s csak egy szörnyen nyomorult kis gondolatocskára motozott a a fejében, t. i. hogy «hát ez nem Csalomár György?»

A távolról sem várta, nagy tévedés végkép megbutította s ezúttal talán egy hordó bor sem lett volna képes a jobbik eszét visszaadni.

Ott állott volna az tán örökké egy másik köszobornak, ha Loncsáréknál meg nem unják a várását s nagy keresés után rá nem akad végre a Miska inas.

— Nemzetes uram, nemzetes tanácsos uram! — kiáltott rá Miska, — tessék hozzánk jönni, a majsztram hivatja; már nagyon várja; mindenütt kerestük már.

Savanyú Mihály felnézett; megismerte Miskát, arról eszébe jutott nagy nehezen Loncsár András s józan-ságának túl-tengési baja valamelyest szünni kezdett és észrevette azt is, hogy milyen egyedül áll ő itt!

(Folyt. köv.)

A MI A TEMPLOMBÓL ELVESZETT.

A vén Szászi Mihály 20 éve már, hogy nem jár a templomba. — Egy napon a pap, egyházi és kurátor elmennek hozzá s komoly arccal elmondják, hogy a templomból elveszett valami s ide jöttek, hát ha ráakadnának?

— Az én házamban! — csattant fel a puritán becsületességű polgár — tisztelendő úr, tisztelem, becsülöm, de ha ilyet beszél, nem állok jót semmiért magam felől.

S mint a megsértett oroszán dühöngött tovább.

— Már pedig az úgy van, kedves Szászi uram — mond a pap szeliden — s hozzá azt a templomból elveszett valamit meg is találtuk kigyelmed házában, s az pedig nem más, mint kigyelmed maga, ki ezelőtt rendes látogatója volt a templomnak, oszlopa egyházunknak s hosszú idő óta — tudja isten miért — felé sem néz; no de csakhogy megtaláltuk, reméljük stb. s addig kapacitálták az öreget, míg meghajlott s ismét ráadta magát a kegyes életre. —

CONJUGALIANA.

Első férj: Én az én feleségemet csak három héttel a házasságunk előtt ismertem meg.

Második férj: Oh jaj! én az enyémemet csak házasságunk után három héttel.

KIIGAZÍTOTTA MAGÁT.

— Látja nagysád, nekem az a véleményem, hogy az úgynevezett tisztességes hölgyek rendesen unalmasak.

— Ejnye, aztán ezt ön nekem mondja?

— Kérem, ne tessék félreérteni: én soha sem untam nagysádnál magamat.

NEKI VAN IGAZSÁGA.

A falusi ifjú pap városi leányt vett feleségül, — ki hamar feltalálta magát az új helyzetben. — A kurátor, mint az a falun gyakran megesik, bebenézett a parohiára s tudakozódott egy és más felől. — Egy izben is beszólt az ifjú papnéhoz, kérdezvén hogy érzi magát s nincs-e valamire szüksége?

— Megvolnék kurátor úr, csak tejet nem igen tudok még pénzért sem kapni.

A gondnok eltávozván vagy 5—6 helyre beszólt hogy vigyenek alkalmilag a papnénak tejet. — Persze a község lakosai különben is igen szerették a szép ifjú papnét, hordtak aztán neki annyi tejet, hogy nem tudván hová tenni, egy dézsába öntette. — Majdnem tele volt már a dézsa, midőn a kurátor, — ki e napon épen trágyát hordott — benézett a pap lakba.

— Tyhú! mennyi tej, tisztelendő asszonyom, érne már nekem szárközépig.

— No de addig talán még sem, mondá nyájasan a papné.

— Nem? Na tessék ide nézni! S azzal belelépett azon módon csizmástól a dézsa tejbe...

- Hallja pinczér, nem volt ma itt Markos Kálmán úr?
 — De igen, hanem csak egy pohár sört ivott, aztán *fizetett* és elment.
 — Fizetett? Akkor nem Markos Kálmán úr volt az, barátom.

NIMRÓD UNOKÁJA.

Hajtó-vadászatot rendezett a szolgabíró. — Hajtókül a közeli község lakosai voltak kirendelve. Egyik község korcsmárosa, Chaim, a kinek derogált, hogy a többi paraszt-emberekkel ő egy sorban kutyamódra verje fel a vadakat, de meg szeretett volna is az úri kompániába keveredni, — elment a szolgabíróhoz s addig rimáncodott neki, míg megengedte, hogy mint puskás vehessen részt a vadászatban. Midőn fel valának állítva, Chaimra, a ki úgy bánt a puskával, mint a himes tojással, két vaddisznó jött mintegy 9—10 malaczával. — Persze a puskás Chaim szörnyű módon megijedt s ijedtében így elmélkedett: ha a kant lövöm le, rám támad a kocza, ha pedig ezt ejtem el, a kan fog kihatani; hirtelen elhatározá tehát magában, hogy egyikre sem emeli a gyilkos szerszámot és stentori hangon elkiáltja magát: «*Khié ez a nyáj shürthés?!*» Persze a kiáltásra a disznók szétszaladtak s megmenekültek, nem így azonban Chaim, a kire a bosszankodó vadászok saját puska-vesszőjével jó tizenkettőt hegedültek.

IDEGEN SZÓK ÉS KIFEJEZÉSEK SZÓTÁRA.

Amerika: az a tengeren túli világ, a hová azok költözködnek, a kik nem bírják már nálunk az adót fizetni, valamint azok, a kik nálunk pénztárnokok voltak.

Asztronom: borus éjszakákon éjjeli naplopó.

Anatomia az, ha valakinek eltörik a lába, azt összeragasztják, de olyan rosszul, hogy aztán utoljára is el kell vágni.

Ambíció egy olyan semmire-való, a ki restelli, ha fényes nappal a rendőrrel karonfogva kell mennie.

Ballet: művészet, mely szerint a vattát a trikóban úgy el lehet rejteni, hogy senkinek még csak sejtelmé sincs róla.

Bandita: Olaszországban havi fizetés nélkül fungáló adó-szedő.

Bambusz-nád: a legjobb tolmács idegen országokban való utazások alkalmával.

Canaille olyan szegény ember, a kit képviselő-választáskor kedves atyámfjának hinak.

Cavalleria az, ha valakit huszárnak besoroznak s adig ütlik, döfölik, míg lovagolni megtanul.

Cupido: közös isten, kit úgy pogány, mint keresztyén hölgyek egyaránt imádnak.

Diplomata az, a ki oly pompásan tud füllenteni, hogy senki észre nem veszi.

Disciplina az, ha a katonát azért, mert potrohos és kiebb áll a hasa, mint a melle, nap nap mellett kurta vasra verik.

Doctor az, a ki a beteg embernek opiumot rendel s azért egy frintot követel; ha azonban két frton alól meg nem teszi, akkor a neve *tanár*.

Deficit az, mikor a pénzügyminiszter azt mondja, hogy ebben az esztendőben nincs deficit.

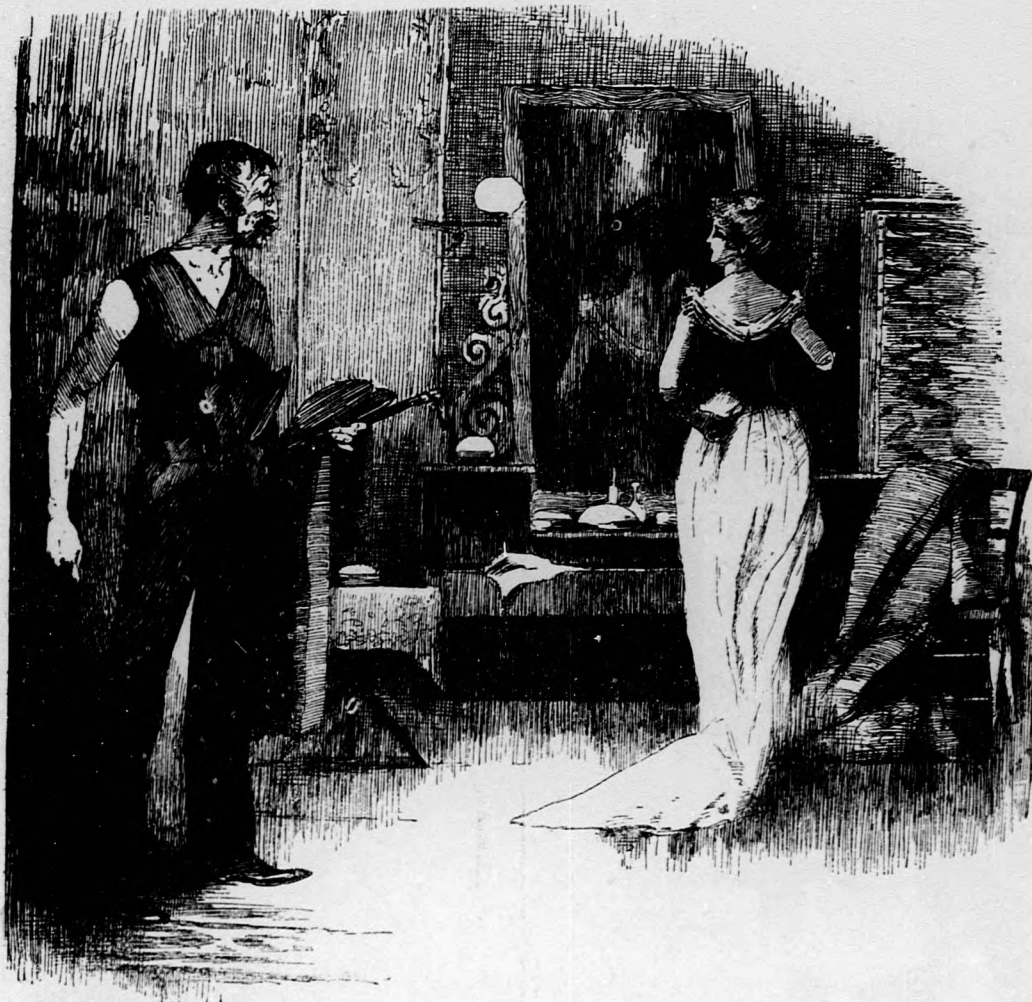
Examen az, ha valaki egy betűt sem tanult, de unoka-öccse az igazgató tanárnak s ennek folytán kitűnő kalkulust kap.

Gustus: erről hiábavalóság volna beszélni.

Gestus: ha valakinek sok a két keze, és nem tudja hova tenni azokat.

Interpelláció olyan kérdés, a mire legjobban úgy felel meg a kérdezett, ha hallgat.

(Majd talán még folytatjuk.)

Férj: No, én már készen vagyok.

Feleség: Uramisten! mit csináltál?

Férj: Hát csak meg akartam mutatni, hogyha kell: én is fel tudok úgy öltözni, mint az asszonyok, csak a frakkomat úgy veszem fel, hogy a gallérja a derekamra essék, a szárnyát meg a vállamra hajtom.

TOLONGÁSBAN.

— Jaj jaj! Ne tolongjanak úgy uraim hiszen úgy ide nyomtak a falhoz, mintha sajtóba tettek volna.

= Hja, uram, sajtó-szabadság van.

JOGI KÉRDÉS.

Lázár, ha tett volna testámentumot, megsemmisíthette volna-e azt jogosan föltámadása után?

AZ ISMERT KÖLTŐ.

— Ki az az úr ott a járda tulsó felén?

= Ah, az egy híres költő; minden gyerek ismeri a nevét... eh! az ördögbe is: hogy is hívják őt no!

PIPA.

Egy vígjáték-írónak első darabját adják elő. Abból az alkalomból bankett Szikszaynál. Egy író társa felkel s a következő tósztot mondja:

— Tisztelt uraim! Poharamat emelem az én vígjáték-író kollégámra; kívánom neki, hogy olyan kort érjen, mint a milyent már megérték az ő legujabb vígjátékának a viccei!

MÁRTÁS.

Tengerész-kapitány: Pinczér! egy beefsteaket, valami jó mártással.

Pinczér: Méltóztassék. finom mártás!...

Tengerész-kapitány: Hogyan? hát ez mártás? Hiszen akkor én Keletindiától Fiuméig mindig mártásban hajóztam...

HÁZI-URI UDVARIASSÁG.

«A tisztelt közönség kéretik, hogy ebben a házban se ne kolduljon, se ne házaljon».

NAGY MEGTISZTELLETÉS.

Vizsgáló bíró: No mondja meg igaz lelki ismerettel, Grünblatt, hogy tagja volt-e a magok esaló szövetségének Funkelstein Salamon is?

Grünblatt: Nem, bírólében, én megmondom az igazat: a Funkelstein csak tiszteletbeli tag volt.

NAGY IGÉRET.

Apa: Jer, kedves fiam, segítsd fel a felöltömet: ha majd te 80 esztendőös leszel, én is felsegítem neked.

MI LESZ A FIÚBÓL.

— Micsoda pályára adja a fiát, majsztram?

— Azt? Diplomata lesz belőle: úgy hazudik, mintha írásból olvasná.

HÁZASODJÉK MEG.

— Garçon! már harmadszor szölitom, hogy sört hozzon! Házasodjék meg, barátom.

— Miért, kérem alásan?

— Hiszen látja, hogy nem garçonnak való.

ISTEN BÜNTETÉSE.

— Mit kapott kend a kastélyban? — Ejj, ne is kérdezze kend: egy rongyos két-garasost. — Hej, megbünteteli még az isten azt a nagy urat az ő fősvénységeért. — De már meg is büntette: nézze kend, elloptam tőle egy ezüst kanalat.

GYEREK!

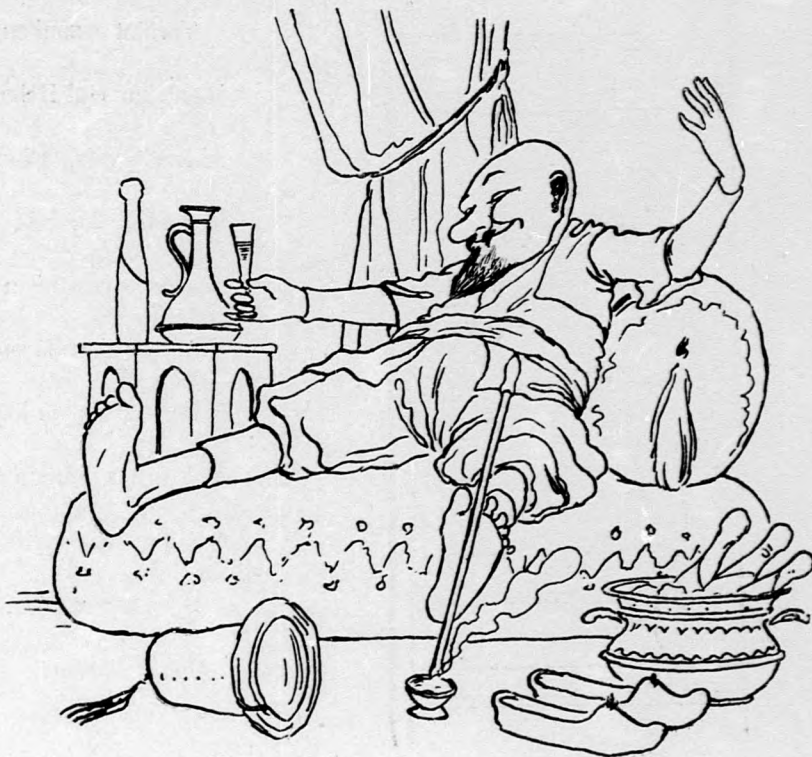
— Oh, nagyszerűen mulattunk a tegnapi lakodalmon, úgy-e Miczike?

— Oh igen, mennyi sok édesség volt... lásd, lásd mama, aztán a te lakodalmadra engem nem hittál meg!

HOGY LETT SZENTTÉ GÜL BABA?

Tóth Béla úti táskájából kikapta az «Üstökös».

...Mert hiszen eredetileg nagy korhely volt ő kigyelme; semmibe sem vette az Al-Korán parancsait s mindennap becsípett a tiltott italból, tokajiból és pezsgőből.

Persze hogy a muftik kétségbe voltak esve a Gül Baba lelki-üdvössége miatt; szörnyű lelki-aggodalommal lesték mindig, hogy milyen vígan issza az be a lelkét az ördögnél.

Történt azonban, hogy az emberséges, de istentelen Gül Baba, a mint a drága jó borból felderült vala, elindult a háza emeletén levő hárembe. Jól esik ilyenkor enyelegni a szépségekkel, veretni a mandolint, tánczoltatni a karcsú, bájós hárem-hölgyeket.

De mi az ördög? máskor öt percz alatt fent van a háremben s most már egy fertály óra óta megy felfelé és még mindig nem ér a lépcsőzet végére.... Sőt eltelik egy óra, el kettő és három... a lépcső egyre tart...

Eh, talán bizony csak álmodik! Ördög vigye most a háremet; visszafordúl, hadd lássa, ébren van-e vagy az egész csak álom?

S megy lefelé, megy, megy, megy...

De eltelik egy óra, el kettő és három.... a lépcső lefelé is csak egyre tart...

S oh, csodák csodája: azt az utat, a melyet felfelé haladtában három óra alatt megtett, nem képes most négy, öt óra alatt sem vissza csinálni...

Oh, ez nem álom, ez rettentő valóság: a gonosz szellemek űzik vele incselkedéseiket...

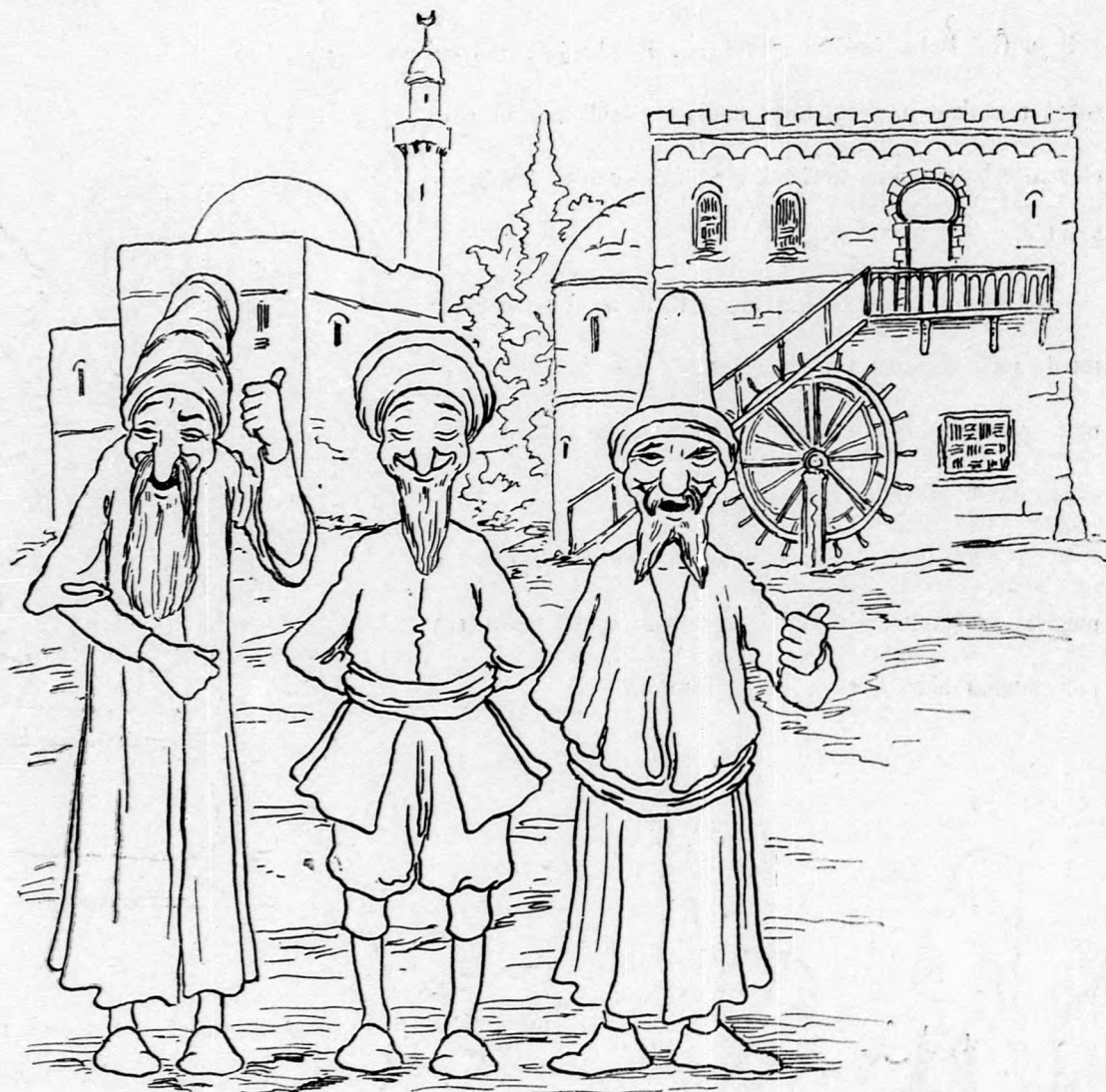
S jó Gül Baba halálra rémül... Eszébe jut: milyen sokat rászolgált ő arra, hogy a gonosz szellemek őt már elevenen hatalmukba kerítsék s szorultságában felfohász-
kodik:

— Allah! te nagy és hatalmas! Csak most az egyszer ments meg engemet az ördögöktől és isten-krisztus-uccese nem iszom többet egy korty bort sem, hanem a szent életre adom magamat!...

— — És ime, Allah, a hatalmas meghallgatá az ő megtért szolgáját s Gül Baba elindulván újfent lefelé: egy pár pillanat alatt leért a lépcsőzeten.

Allah azonban nemcsak nagy és hatalmas, hanem előre vigyázó is: mire Gül Baba leért a földre, már ott váratott rá a papjaival, a kik azon melegében megeskették őt: «Esküszöm Alláhra, Mahomet szakállára és minden szentek árnyékára, hogy soha többé se tokaji, se champagni, se szerednyei, se magyarádi, se vörös, se fehér, se zöld, se sárga, sem semmiféle néven nevezendő bort inni nem fogok, hanem szent és kegyes életre adom magamat. Ámen.»

S Gül Baba valóban szentté lett.

A ki nem hiszi: annak ott van a budai török kápolna bizonyítékul...

Azt persze soha sem tudta meg, hogy a ravasz muftik ezadarúl rászedték őt, t. i. a háremhez vezető lépcsőt titokban kiszedvén, oda egy nagy vízi-malom kerekéhez hasonló készüléket állítottak be — a mint az az épület kereszt-metszetű rajzában fent látható — s mikor Gül Baba felfelé haladt rajta, akkor a kereket balra, mikor meg lefelé haladt, a kereket jobbra forgatták — és Gül Baba itéletnapig is hiába taposta volna azt a kereket, akár csak a kalitkába zárt mókus a magáét...

...Ejnye, ugyan nem volna jó ilyen szentté avató gépeket mai napság is alkalmazni a korhely embereknél?

NON PLUS ULTRA.

Első üggyök: (A ki Wertheim kasszákbán utazik.) Uraim, a mi tűzmentes szekrényeink felül mulnak minden eddigit. Ezt egy commissio előtt be is bizonyítottuk: bele tettünk egy szekrénybe egy kakast, körül raktuk a szekrényt hasábfakkal, ezeket meggyújtottuk; a tűz tizenkét óráig égett; akkor megnéztük a kakast és — uraim! — a kakas élt és semmi baja sem történt.

Második üggyök: (A ki szintén Wertheim kasszákbán utazik.) Hm! Az még semmit sem bizonyít. A mi gyárunk annál külömb szekrényeket állít elő. Mi is megvizsgáltattuk a mi szekrényünket, szóról szóra ugyanazon a módon, csak azzal a külömbiséggel, hogy nálunk a tűz 24 óráig égett, és hogy a mint azután felnyitottuk a szekrényt és megnéztük a kakast — az bizony nem élt, mert — *meg volt fagyva.*

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Évnegyedes előfizetőinket tisztelettel kérjük, hogy az e hó végével lejárandó előfizetéseiket idejekorán megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap expedálásában zavar keletkezzék.

Az "ÜSTÖKÖS" előfizetési ára:

Ápril—júniusra	2 frt.
ápril—szeptemberre	4 frt.
ápril—deczemberre	6 frt.

Az előfizetések legcélszerűbben posta=utalvánnyal

Az "Üstökös"-nek — Budapestén

czímzendők.

Tisztelettel

az "ÜSTÖKÖS" kiadóhivatala.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Szabó Endre.** (Lakása: József-körút 48.)

MAGYAR JELZÁLOG-HITELBANK.

Hirdetmény.

A Magyar Jelzalog-hitelbank t. cz. részvényesei az 1888. márczius hó 26-ik napján déli 12 órakor a bank helyiségeiben (V., Erzsébet-tér 9. sz. a.) tartandó

XIX-ik rendes közgyűlésére

ezennel tisztelettel meghívotnak.

NAPIREND:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság évi jelentése.
2. Az 1887. évi mérleg előterjesztése és a fölmentvény megadása.
3. Határozathozatal a tiszta nyereség hova fordítása iránt.

A részvények letéhetőik:

Budapestén: a bank főpénztáráál (V., Erzsébet-tér 9. sz. a.) és a magyar leszámítoló- és pénzváltó-banknál.

Bécsben: az Union-Banknál.

Párisban: a Societé de dépôts et de comptes courants című banknál.

Az igazgatóság.

Alapszabályok kivonata:

20. §. 10 teljesen befizetett részvény vagy 20 részvény-jegy tulajdona egy szavazatra jogosít.

21. §. Részvényesek, kik szavazó jogukkal élni akarnak, kötelesek a közgyűlés összeülte előtt legalább 8 nappal részvényeiket térítvény mellett letéteményezni.

A letéteményezés a bank pénztáránál, vagy más a hirlapokban kijelölt helyeken eszközöndő.

22. §. A szavazójog személyesen vagy meghatalmazott által gyakorolható. Meghatalmazás csak részvényesnek adható.

Testületek, intézetek, és kereskedelmi cégek, továbbá nők és kiskorúak a közgyűlésen törvényes képviselőjük által vehetnek részt, ha azok különben részvényesek nem volnának is.

Azoknak, kik szavazójogukat igazolták, a részvények és az utánok járó szavazatok számának megjelölésével ellátott igazoló-jegyek adatnak ki.

A részvények a részvényes által sajátkezűleg aláírandó jegyzékbe, számszerű sorrendben, és pedig a Magyar-Jelzalog-Hitelbanknál 1, minden egyéb letétheiyen 2 példányban bejegyzendők.

A letévő a letelt részvényekről térítvényt nyer és a részvények annak idején, a közgyűlés megtartása után, csakis ezen térítvény visszaadása mellett fognak neki kiszolgáltattani.

Az 1887. évi mérleg és jelentés 1888. márczius hó 18-tól kezdve a t. cz. részvényesek rendelkezésére áll.

Hazánk legkedveltebb szénsavdús

SAVANYUVÍZE

A MOLLAI

FORRÁS

ÁGNES

Ő fensége József főherczeg és ő felsége Milán szerb király

asztalán rendes italul szolgál.

Kitűnő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Legjobb asztali és üdítő ital.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Évi szállítás 2 millió palaczk.

Orsz. főraktár **Édeskuty L.** m. kir. és szerb.

Budapestén: kir. udv. száll.

Ügyesítien kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

FÉRFI ÉS FIU RUHÁK

a tavaszi időnyre legújabb divats erint.

Uraknak:

Egész öl öny	11 frttól 40 frtg
Kabát és mellény	8 * 30 *
Felöltő	10 * 35 *
Nadrág	3 * 12 *

Fiúknak:

Egy öltöny rövid nadrág	3 frttól 10 frtg
Egy ölt pant és mellény	8 * 20 *
Felöltő	6 * 16 *

Szővetmaradékok méterenkint 1 frt 20 + ritól 7 frtg

Erdélyi szövetek mintái nálam megtekinthetők Szövetmintákat bárhová készséggel küldök, csak tudatni kérem, hogy mily ruhához kívántat ak.

FORSTER JENŐ

legmegbízhatóbb férfi ruha üzlete,

BUDAPESTEN,

VI., Andrássy-ut októgon-tér 48.

Néckletti-októgon-kávéháza mellett.

5130

FECSKENDŐ
 folyton tölthető gomblyukibolya
 40 kr. Ró sa vagy gyöngyvi-
 rág 60 kr C-okrok 60. 80 kr.

FECSKENDŐ
 tölthet ibolyacsokor
 — 60, 1.—

FECSKENDŐ
 tölthető porcellánró-
 zsa 1.—. Vízhatlan rózsák
 UJ! — 80, 1.—

FECSKENDŐ
 tollas madárkák UJ!
 2.50, 3.—, 4.— és 5.—

FECSKENDŐ
 tölthető gummi-zivar
 —60, revolver —70,
 nikelrevolver 21, 3.30

FECSKENDŐ
 nyakkezdőtű 1.20,
 svárszipka 1.—.

FECSKENDŐ
 t-éfas alak 1.—

FECSKENDŐ
 zivarzó ember —.85

FECSKENDŐ
 csukortartó 1.50.

FECSKENDŐ
 tölthető el. áns séta-
 bot UJ! 2.50, 3.75,

FECSKENDŐ
 4.50, 5.—, 6.—

FECSKENDŐ
 gyűű a l-rjóbb
 fajta —30, ki-
 UJ! —50

FECSKENDŐ
 szivar illatszer
 ról töltve 35.

FECSKENDŐ
 flaconok fi-
 nom il-
 latszerrel töltve —35,
 —60.

ÉRTESEITÉS
 a
 husvétii kiállitásraól.
 A legdiszesebb husvétii
tojások

egész uj kiállitásnak 10 krtól 30 frtíg rendki-
 vül na y választékban. Hason o husvétii tojás-
 töltelék hólgyek es gyermekek számára.
**Pompás meglepetés-ágyak az annyira
 szokásba jött husvétii öntözéshez** reszint
 kö.tői gyenged, vagy kedvderítő természetiek.

**TOJÁS
 TOJÁS**

szines 20, 40, 70, 1.—, 1.30, i-
 rágfestéssel 4, 75, 1.—, 1.50, 2.50.
 szines fonatú 00, 90, 1.50.
 peluche, atlasz vagy selyem 50 fr.
 1.—, 1.50, 2.—, 2.75.

**Tojás
 Tojás
 Tojás
 Tojás
 Tojás**

peluchéből kis csibés-
 kével 2 frttól 12 frtíg.
 csinos porcellán fiu-
 rákkal 1 frttól 12 frtíg.
 sz nes üvegéből, bronz
 álványnyal 1-től 7 frtíg
 flaconna, a egfin. kivi-
 telben 3 tól 12 frtíg.
 fantasztikus alak an,
 u. m. taliga, kocsi, fé-
 ssek, szán, kosár, bölcso stb. 25 frtíg.

Tojás

dominóval 50 kító 1 frtíg, kockával 35 kr. földgömbbel 1 frt, gyűszűvel 35.
 varró- vagy író-készlettel 1.60, 2.50, 3.50, takarékpérszelyvel 75 kr.
 csodaki jóval 35 kr. zsebórával 1.60, himzés mintával 80 kr.
 babával 1.20-tól 2.50-ig, gyermek játékkal 1.40, 2.75, 5 frtíg.
 híz utt és festett selyem 1.75, 2.50, 3.75, 5 —. 10 frtíg porcellán 30—1.50.

Mind nyiló. Tartalék-illatszer fecskendőkhöz —.50, 1.—
 1.20, 2.—

zenkívül még sokféle husvétii különlegességek, mely k hasznáatával csak a vevő ismertetik
 m g, ka ha ok

KERTÉSZ TÓDOR-nál **BUDAPEST,**
 Dorottya-utca 1. szám.

Írlebeli megrendelések id-ifeo való beküldését kérem Kénes árjegyzék mellékeltetik

A PALLAS kiadóhivatalában
 Budapest. kecskeméti-utca
 6. szám, kapható:

**FRANCZIA-MAGYAR
 SZÓTÁR.**

Szójegyzék és nyelvtani
 megjegyzések a francia
 akadémia és a legelesebb
 francia szótárírók után,
 3 nagy kötet, füzve 10 frt,
 kötve 12 frt.

BARNA FOGORVOS

Budapest, Váci-utca 24. szám.

Készít egyes fogakat, fogsorokat és plom-
 bokat, jótállás mellett; áras mérsekkelték. —
 Kívánatra részlelfizetésre.

„MARGIT“

gyógyviz.

(Magyar Selters.)

Hazai és külföldi orvosi tekintélyek, Selters-
 Gleichenbergi vizek helyett legjobb eredménnyel
 alkalmazzák; tüdő-, gége- és a gyomor
 hurutos bántalmainál, továbbá praeservatív-gyógy-
 szernek bizonyult legközelebb Triest, Fiume és
 hazánkban a kolera megbetegedés ellen.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos főraktár

ÉDESKUTY L.,

magyar kir. és szerb kir. ndv. ásványviz-szállítónál, Budapest.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszer-
 kereskedésben és vendéglőkben. 866

Legalkalmasb ajándék!

STERNBERG ÁRMIN

hangszergyára Budapest, VII., Kerepesi-út 36.sz.

A Ró-us-korház
 átellenében.

A Ró-us-korház
 átellenében.

LEGÚJABB HARMONIKA-FUVOLA 12 billentyűvel, kellemes
 hangokkal; bárkinek igen kellemes mulató-eszköz. Ára 2 frt.
 Mindennemű hangszerek nagy raktára. 200 képpel díszített
 nagy hangszerkatalógus kívánatra ingyen. Harmonikáról külön
 árjegyzék. Javitások pontosan teljesítettnek.